

دفتر مقام معظم رهبری

www.Faqeh.ir

Ali Məqamli Rəhbərin Həzrət Fətiməyi-Zəhranın (s.ə) mövludu münasibəti ilə Əhli-Beyt (ə) məddahlarından bir qrupu ilə görüşü zamanı etdiyi çıxış - 30 /Mar/ 2016

Mərhəmətli və Bağışlayan Allahın adı ilə.

Həmd olsun aləmlərin Rəbbi olan Allaha. Salamət və salam olsun ağamız və peyğəmbərimiz Əbülqasim Müstəfa Mühəmmədə, onun pak-pakizə, nəcib, hidayətəddici və hidayət olunmuş, məsum övladlarına. Allahım, salam olsun Fətiməyə, onun atasına, həyat yoldaşına, iki öglünə. Sənin salamət, sənin mələklərinin və dostlarının salamət olsun onlara.

Mübarək bayram günü münasibətilə sizi təbrik edir və proqram təşkil etmiş əziz qardaşlara təşəkkür edirəm. Həqiqətən, faydalandıq və həzz aldığımız. Mərasimin sonunda ifa edilən və cənab Sazgar tərəfindən bəstələnən dini nəğmə də hər il bu mərasim üçün gözəl sonluq olur. Bu il də mərasim çox gözəl şəkildə icra edildi: gözəl məzmun, gözəl mənə, dərs, təlim və xatırlatma oldu.(1)

Əziz qardaşların iştirak etdiyi bu gözəl mərasimdə (əlbəttə, burada dəyərli bacılar da var) mənim müraciətim daha çox sizə - Şəhidlər Sərvərini (s.ə) və Əhli-beyti (ə.s) mədh edib xatırlatmaq iftixarına nail olmuş qardaşlara ünvanlanıb. Allaha həmd olsun ki, bu arada məddahların xüsusilə, cavanların sayı tələb edilən səviyyədədir, çoxdur və yaxşıdır. Bəzi yerlərdə keyfiyyət də, həqiqətən, yaxşıdır. Məddahlıq məsələsi bizim ölkəmizə xas olan bir fenomendir, heç bir başqa yerdə bunun bənzəri yoxdur. Əlbəttə, şiə cəmiyyətinin özünəməxsus cəhətləri, digər islami və qeyri-islami cəmiyyətlərdə mövcud olmayan xüsusi cəhətlər növbənövdür. Məsələn, əzadlıqın özü və ya Əhli-beytin (ə.s) müsibətlərini yada salmaq – adətən, bu, moizə, nəsihət, maarifləndirici biliklərin və günün məsələlərinin, hər dövrün tələblərinə uyğun olan müxtəlif mətləblərin çatdırılması ilə yanaşı baş verir. Bunlar şiənin özünəməxsus cəhətlərinin bir parçasıdır və imamların (ə.s) dövründən bu günə kimi davam etməkdədir. Başqa yerlərdə bunlar yoxdur və onlar bu yoxluğu hiss edirlər. Bu yoxluğu başqa yerlərdə duyur və bir yolla onu doldurmağa çalışırlar, amma alınmır. Mədh, müsibət, mərsiyə, xatırlatma və sair mövzularda məddahlıq və nəğmə qoşmaq fenomeni də özünəməxsusluqlardan biridir. Bunlar da başqa yerlərdə yoxdur, bu formada, bu ümumilikdə, istər say, istərsə də mənə, məfhum və sairə baxımından bu genişlikdə mövcud deyil. Bu fenomen elmi miqyasa maikdir. Yəni yeri var ki, tələblərimiz, müəllimlərimiz, tədqiqatçılarımız əyləşib bu fenomen üzərində düşüncülər, işləsinlər. Həm onu izah və təhlil etsinlər, həm də onu inkişaf etdirməyin elmi yollarını bizə göstərsinlər və öyrətsinlər. Biz əslində bu fenomeni diqqətdən kənar qoymuşuq, halbuki bu, çox mühüm fenomendir. Allaha həmd olsun, keçən otuz ildən artıq bir dövrdə bu günkü kimi hər il məddah qardaşlarımızla birlikdə bu mərasimi təşkil etməyə gücümüz və imkanımız olmuşdur. Sizin aranızda yaşı bu mərasimlərin yaşından az olanlar da az olmaz. Otuz neçə ildir ki, bu mərasimlər keçirilir. Bu fenomen haqqında bir qədər söhbət etməyimiz üçün gözəl imkan yaranıb.

İnsanların adət üzrə bu sözləri dediklərinə görə yox, həqiqəti deməliyə ki, biz Həzrət Zəhranın (s.ə) əzəmətli məqamı haqqında, bu böyük şəxsiyyətin və onunla yanaşı məsum imamların nurlu həqiqəti barədə danışmağa acizik. Bizim dilimiz, ifadə qabiliyyətimiz, şüurumuz bu mövzularda söhbət edə bilmək səviyyəsindən aşağıdır.

“Allah sizi nur şəklində yaratdı və öz ərşinə düzdü”.(2) Məsum imamların (ə.s) nurları haqqında deyilən budur. Biz daha özümüzə nə söyləyə bilərik? Lakin bu böyük şəxsiyyətlərin həyatı, davranışı, onların bir bəşər övladı kimi bizə nümunə olmaları barədə deyiləsi söz çoxdur. Bu barədə çox danışılıb. Bəzi qardaşlar da bugünkü şəirlərində

buna işarə vurdular. Danışmaq imkanı genişdir. Bu mövzuda bir neçə cümlə deyəcəyəm.

دفتر مقام معظم رهبری
www.leader.ir

Biz həzrət Zəhranın (s.ə) şəxsiyyətinə ikinci baxış bucağından, yəni ülgü olmaq baxımından nəzər salmalıyıq. Uca Allah Quranda iki qadını möminlərə və iki qadını da kafirlərə ülgü olmaq baxımından nümunə gətirmişdir: “Allah iman gətirənlərə isə Fironun zövcəsini misal çəkdi”.⁽³⁾ Sonrakı ayədə isə “İmranın qızı Məryəm”⁽⁴⁾ misal çəkərək, möminlərə - yalnız mömin qadınlara yox, kişi və qadınlara – iki nümunə göstərmişdir. Bu böyük şəxsiyyətlərə həmin baxış tərzilə, yəni nümunə kimi baxmaq və onlardan dərs almaq olar. Fatimeyi-Zəhra (s.ə) siddiq və siddiqələrin (doğrucul kişi və qadınların) içində Siddiqeyi-kübradır, yəni bu böyük şəxsiyyət ən böyük siddiqədir.

İndi ki istəyirik ondan dərs alaq, gərək qadınlar da dərs alsınlar, kişilər də. Hamı dərs alsın – alim də, cahil də. Görək bu böyük şəxsiyyət barəsində məsum imamların kəlamlarında buyurulan təriflərdə nə deyilir. İmam Rzanın (ə.s) ziyarətində növbə Həzrət Zəhraya çatanda salavat məqsədi ilə (bu ziyarət elə başdan-başa salavatdan ibarətdir) buyurur: “Allahım, salavatın olsun sənin peyğəmbərinin qızı Fatiməyə”.⁽⁵⁾ Bu, bir xüsusiyyətdir. Bu xüsusiyyət çox mühümdür. Əlbəttə, özünü bənzədəsi misal deyil. Hamı Peyğəmbər qızı ola bilməz. Peyğəmbərin qızı olmaq formasında o həzrətə bağlılıq məqamının ucalığının göstəricisidir. “Sənin dostunun həyat yoldaşına”. Bu da ikinci xüsusiyyətdir. Əlbəttə, bu xüsusiyyət də əl çatası deyil və hamı Allahın dostunun həyat yoldaşı ola bilməz. Bu cəhət də o böyük şəxsiyyətin məqamının ucalığını, şən və cəlalının ucalığını göstərir. “Cənnət əhlinin gənclərinin ağası iki qoşa nəvə Həsənə Hüseynin anasına”. Bu xüsusiyyətin faydalı cəhəti əvvəlki iki sifətindən daha artıqdır – iki nəvəni tərbiyə etmək kimi faydalı cəhət. O iki nəvə ki, cənnət əhlinin gənclərinin ağalarıdır. Onların anası həmin bu böyük şəxsiyyətdir. Bu ananın pak qucağı onları tərbiyə etməyə qadirdir. Bu, bizə ülgü və nümunə kimi təqdim edilə bilən məsələdir.

Daha sonra buyurur: “Əl-Tührət-Tahirət-Mütəhhərət-Təqiyyə-Nəqiyyə-Rəziyyə-Zəkiyyə”.⁽⁶⁾ Bunların hamısı faydalı cəhətlərdir. Paklıq üç sözlə bəyan edilib. Bu üç söz – tühr, tahir və mütəhhər – mənə baxımından fərqlərə malikdir. Əlbəttə, bu üç ifadənin hər birində paklığa və pakizəliyə işarə var: ruhun paklığı, qəlbin paklığı, düşüncənin paklığı, əxlaqın paklığı, yaşayışın başdan-başa paklığı. Bəli, bu, faydalı cəhətdir, bu, bizim üçün dərsdir. Gərək özümüzü paklaşdırmağa çalışaq, gərək özümüzü paklaşdıraq. Batini paklıq olmadan məqama çatmaq olmaz, bu böyük şəxsiyyətlərin vilayət həriminə də yetişmək olmaz. Batinin pak olması lazımdır. Batinin paklığı təqva ilədir, vəzə ilədir, diqqət etməklədir. Daimi diqqət, özünə daimi nəzarət paklıq yaradır. Əlbəttə, insanın xəta etməsi mümkündür, ola bilər ki, bizi qara ləkələr bürüsün, amma bu qara ləkələri təmizləməyin yolunu da Allah bizə göstərmiş və öyrədib: tövbə, istiğfar. İstiğfar edək. İstiğfar üzr istəməkdir. “Əstəğfirullah”, yəni “ilahi, üzr istəyirəm”. Həqiqi şəkildə, ürəkdən, qəlbimizin dərinliyindən Allahdan üzr diləyək. Bu, istiğfardır. Bu, həmin qararı, həmin ləkəni təmizləyir. “Ət-Tührət-Tahirət-Mütəhhərət”. “Ət-Təqiyyə” – həmin təqvadır. “Ən-Nəqiyyə” – həmin batini və qəlbi təmizlik, pakizəlikdir. Bunlar Fatimeyi-Zəhranın (s.ə) xüsusiyyətləridir. Biz bunları nümunə kimi, ülgü kimi nəzərdə tutmalı və özümüzü ona yaxınlaşdırmalıyıq.

Siz bir məddah kimi Fatimeyi-Zəhranın (s.ə) barəsində söhbət etmək istəyən zaman gərək bunları öz ifadələrinizə, öz şeirlərinizə, mədhiyyələrinizə yerləşdirəsiniz. İmamların (ə.s) və Fatimeyi-Zəhranın (s.ə) mənəvi məqamlarından danışılan zaman dinləyən ürək işıqlanır. Siz bu mənəvi məqamlardan oxuyanda insanın qəlbi işıqlanır, insan aramlıq halı qazanır, xüzu halı əldə edir. Bu, çox yaxşıdır. Bunlar öz yerində qorunmalıdır və lazımdır, amma kifayət deyil. İndi ki hüzur halı əldə olundu, qəlbiniz işıqlandı, gərək dərs alaq. Dərs də bu faydalı cümlələrdədir. Yəni gərək hər bir minbər məclisinə - istər Fatimiyyə günlərində, istər aşurada, istərsə də başqa vaxtlarda – imamlardan (ə.s) alınan dərslər, insan olmaq dərsi, kamil olmaq dərsi, Allaha yaxınlaşmaq dərsi yerləşdirilsin. Biz dərs almalı, öyrənməliyik. Məhəbbət təklidə kifayət etməz. Əlbəttə, məhəbbət təsirlidir, amma kifayət deyil. Vilayət lazımdır. Vilayət – təvəlla etməkdir, arxasınca getməkdir, onların ətəyindən yapışmaqdır. İnsan onların getdikləri yolu getməlidir; bu lazımdır.

Fikrimcə, bu, məddahlıq işində, xüsusilə, müqəddəslərin fəzilətləri barəsində danışanlar, şeir qoşan şairlər tərəfindən diqqət mərkəzində saxlanmalı olan bir nüansdır. Bəzən adam görür ki, heç bir rəvayətdə və məsumun heç bir

cümləsində mövcud olmayan fəzilətləri xatırladırlar. Əslində bu, heç fəzilət də deyil. “Sənin üzünü Ayla müqayisə edən səhv edib” ifadəsində əslində sənin qiymətini əskildib.⁽⁷⁾ Aya bənzətmək, Günəşə oxşatmaq bənzədilən həmin şəxsə dəyər gətirən iş deyil. Hələ bunlar mənəvi məqamları, ilahi məqamları mənə əhlinin gözüni qamaşdıracaq dərəcədə böyük şəxsiyyətlər olsa necə? Bizim elə gözüümüz də yoxdur ki, onların məqamını görüb anlamaq istəyək. Bəzən o qədər çox danışılır ki, heç nə anlaşılmır və dinləyici faydalana bilmir. Mənim siz əziz qardaşlara ilk sözüüm budur ki, bu böyük şəxsiyyətlərin – istər Həzrət Zəhranın (s.ə), istərsə də hidayət imamlarının (ə.s) – mədhi zamanı onların həyatındakı faydalı mövzulardan istifadə edilsin.

İkinci nüans xoşbəxtlikdən bu gün məddahlar arasında xeyli dərəcədə yayılmış olan günün cari məsələlərinə diqqət yetirmək amilidir. Bu gün də burada edilən çıxışların müxtəlif bölümlərində müqəddəs məkanların müdafiəçiləri, günün aktual məsələləri barədə eşitdiniz. Bunlar çox əhəmiyyətli məsələlərdir. Bunlar əsas məsələlərdir. Elə düşünməməliyik ki, bunlar bizm dindarlıq əhatəmizin xaricindədir. Siz baxın, aləmin məxluqatının ağası, Allahın ondan üstün heç bir varlıq yaratmadığı, bizim bu gün mənsub olduğumuzu iddia etdiyimiz dini və İslamı gətirmiş möhtərəm Peyğəmbər öz ölkəsinin cari məsələləri barəsində - o dövrdə həmin ölkə kiçik bir ölkə idi – nə qədər çalışıb-vuruşur, nə qədər zəhmət çəkirdi. Möhtərəm Peyğəmbər yalnız namaz, oruc, Allaha yönəlmək, ibadət və gecə namazının hökmlərini camaata öyrətmək üçün məsciddə oturmurdu. Xeyir, həmin məsciddə camaatı toplayır, onları cihada, vəhdətə dəvət edir, düşmən qarşısında ağah olmağa çağırırdı. Bu sözlər bu gün mənə və sizə ünvanlanır. Gündəlik məsələlər göz yumulası məsələlər deyil.

Baxın, dünyada bir sistem mövcuddur: imperializm sistemi, qoluzorluluq sistemi, zülm sistemi. Əlbəttə, ta qədimlərdən həmin sistemlər mövcud olub, nəhayət, bu gün modernləşib, yeni vasitələrlə silahlanıb. Üstün qüvvələr millətlərə güc diktə edir. Bu güc diktəsinin həddi-hüdudu yoxdur. Əgər mal-dövlətləri varsa, əllərindən alırlar. Əgər qabiliyyəti olan insan resursları varsa, onları oğurlayırlar. Əgər onları hədələyən və rəqib yaradacaq istedadları varsa, bu istedadı boğurlar. Zor diktəsinin növləri və qisimləri var. Bu gün dünyada bu zor diktəsi mövcuddur: ümumdünya beynəlxalq sistemi adı qoyulmuş dünya cəmiyyəti. Əslində isə zor diktəsi sistemi. Dünya cəmiyyətindən məqsəd dünya dövlətləri və millətləri deyil. Dünya dövlətləri və millətləri özünü dünya cəmiyyəti adlandıran bu bir neçə üstün dünya gücündən narazıdır. Dünya cəmiyyəti elə o şəxslərdir ki, onların fəaliyyətinin əsasında bütün millətlərə, bütün ölkələrə zor diktəsi durur. İslam Respublikasında yaşayan bizlər həm İslam Respublikası quruluşundan əvvəl, tağut rejimi zamanında onun nümunəsini bir şəkildə görürdük, həm də İslam Respublikası quruluşu təşkil edildikdən sonra onun nümunəsini başqa bir şəkildə görürük. Bu gün dünyada bu formada bir sistem mövcuddur. Bu sistemdən narazı olanlar da çoxdur. Millətlərin çox hissəsi narazıdır. Amma millətlərin əlindən bir iş gəlmir, millətlərin səsini heç kim eşitmir. Nə əllərində o mediya var, nə də ümumiyyətlə onların sözü hesaba alınır. Tutaq ki, məsələn, on min nəfər bir elektron şəbəkədə və ya bu kimi yerlərdə toplanıb söz desin və ya küçədə bir yerə toplaşsın mitinq keçirsin. Nə olsun ki? Bundan 15-16 əvvəl Amerikanın İraqa hücumu zamanı Parisin və bəzi başqa Avropa ölkələrinin bütün küçələrində Amerika ilə müxalifət məqsədi ilə mitinqlər keçirildi. Nə təsiri oldu? Millətlər özlüyündə bir iş görə bilməzlər. Əgər dövlətlər öz millətlərinə dayaqlar olsalar, söz deyər bilərlər və bu söz dünyaya yayılır. Belə bir dövlət də dünyada yoxdur. Dövlətlər var, amma qorxurlar. Narazıdırlar, ancaq çəkinirlər. Deyəsən, ilin əvvəlində etdiyim çıxışda⁽⁸⁾ söyləmişdim ki, tağut rejiminin başçıları da çox vaxtı Amerikanın işlərindən narahat idilər. Onlardan qalan xatirələrə adam baxanda görür ki, bəzi yerlərdə çox narazıdırlar, gizlində onların dalınca da danışirlar, amma onlara qarşı çıxmağa cürət etmirdilər. Dövlət olaraq, siyasi institut olaraq və cəmiyyəti idarə edən qrup olaraq buna cürət etmirlər. Bu gün dünyada vəziyyət belədir. Çoxları narazıdır, amma etirazlarını bildirməyə cürət etmirlər.

Bu qarışıq dünyada, bir-birinə qarışmış bu zülm və zor cəngəlliyində bir sistem yarandı. Onun dayaqları bu gün dünyada hakim olan sistemin əsaslandığı dayaqlarla - zülmə, istismara, militarizmə, fəsada tam ziddir. Bu quruluş İslam Respublikası quruluşudur. Bu quruluş İslam, din, əsl islami düşüncə əsasında yarandı və əvvəldən bu quruluşun başında elə bir dəstə dayandı ki, onlar böyük güclərdən qorxmayan təbiətə malikdirlər. Bunlar ruhanilərdir. Bunu deyən bugünkü Qərb təhlilçiləri və sosioloqların özüdür. İnqilabın əvvəlindən bunu deyirlər. Deyirlər ki, bu axundlar bizdən qorxmurlar. Əlbəttə, bəziləri düşmən qüvvələrə bağlı ola bilərdilər və bu gün də ola bilərlər. Amma şüa cəmiyyətindəki ruhani quruluşunun təbiəti belədir. İndi iş belə gətirib ki, onlar bu quruluşun başında durublar.

Camaat da onlarla həmkarlıq edir. Əvvəla, camaat istedadlı camaatdır. İkincisi, onların arasında cavanlar çoxdur. Bizim cəmiyyətimiz İnqilabın əvvəlindəki 35 milyon nəfərdən indi təqribən 80 milyon nəfərə çatıb. Yəni cəmiyyət birdən-bir  artıb. xalqın əleyhinə i l s l r də, yenə xalqın istedadı çoxdur, xalq  uca tlidir, qorxmazdır. Bir ölkənin camaatı bu cür d  n rs , hökumət ba cılarını da heç bir dünya gücündən qorxmazlar. Bu, imperializm  c n başlıca qorxudur, çox böyük təhlükədir. Buna görə də onun əleyhinə cəbhə təşkil edilir; necə ki, indi İslam Respublikasının əleyhinə cəbhə təşkil edilib. H tt  nəinki indi, İnqilabın əvvəlindən cəbhə qurulmuş, düşmən cəbhəsi yaranmışdı. O zamanlar Sovet İttifaqı ilə Amerika iki rəqib tərəf idi. Əgər onlar tutaq ki, yüz məsələdə bir-biri ilə fikir ayrılığına malik idil rs , İslam Respublikası məsələsində və İslam Respublikası ilə d  m n çilik məsələsində həmfikir v  h mkar idilər. Yəni belə bir quruluşla d  m n çilik etmək imperializmin t bi tindədir.

O zaman bir cəbhə təşkil etdilər və bu cəbhə indi də mövcuddur, növbənöv  slublardan istifadə edir. Təsəvvür edin ki, iyirmi il bundan əvvəl internet yox idi, amma indi var. Texnika günbəgün inkişaf edir. İslam Respublikasının əleyhinə  n qabaqcıl texnikalardan,  n geniş və sürətli vasitələrdən istifadə edirlər. İslam Respublikası da hər cür vasitədən istifadə etməyə  z n  hazırlamaladı. Düşmən diplomatik vasitələrdən yararlanır. Diplomatiya, siyasi danı qlar, siyasi müzakirələr, siyasi mübadilələr bu vasit l rd ndir. Onlar bu vasitələrdən istifadə edirlər. Mən də siyasi danı qların əleyhinə deyiləm; əlbəttə, hamısının yox, burada istisnalar var. Mən  mumd nya problemləri müstəvisində siyasi danı qların tərəfdarıyam. Prezident olduğum dövrdən bu mövzuda fikir bildirirəm v  yenə həmin mövqeyi izl yir m. Vəziyyəti elə təqdim etməs nl r ki, guya biz danışq aparmağın və ya buna oxşar vasitələrin  leyhin yik. Xeyir, biz onlardan daha artıq dərəcədə t r fdarıq, həm də bir çox məsələlərdə bu işlərə onlardan daha artıq b l dik. Bunu da bilirik ki, necə hərəkət etmək lazımdır. Düşmən siyasi danı qlardan da istifadə edir. Bunu diqqət mərkəzində saxlamalıyıq.

Düşmən danı qlardan istifadə edir, iqtisadi m badil l rd n istifadə edir, embarqodan istifadə edir, müharibə v  döyüş h d sindən istifadə edir. Bütün bunların qarşısında m dafie g c n  sahib olmaq lazımdır.

İndi bəziləri gəlib des l r ki, “sabahkı dünya müzakirə dünyasıdır, raket dünyası deyil”, əgər bu söz bilm m zlik  z nd n deyilsə, eybi yox, bilm m zlikd n olub. Amma  g r bilərəkdən deyilsə, xəyanətdir. Belə bir şey mümkündürmü? Əgər İslam Respublikası quruluşu elm ardınca getsə, texnologiya ardınca getsə, siyasi müzakirə ardınca getsə, ticarət və iqtisadiyyatla baėlı növbənöv tədbirlərin ardınca getsə - əlbəttə, bunların hamısı lazımdır - amma m dafie qüdrətinə malik olmasa,  z n  qorumaq bacarığına sahib olmasa, hər yoldan ötən, hər xırda dövlət onu h d l y c k ki, əgər filan i i etməs n, raket atacaėıq. Əgər sizin m dafie imkanınız olmasa, geri  kilm y  məcbur olacaqsınız. Gördüyünüz baėırtı ilə danışan, h rb -zorba g l n, səhv edən, pis sözlər danışan v  zorla diktə edən dünya güclərinin hamısı daha çox malik olduqları silahlara arxalanır. Biz onların qarşısına əliboş  ıxaqmı?  z raket texnologiyalarını nümayiş etdirən ordu yalnız iranlıların iftixar v  qürur mənbəyi deyil. Ordunun raketləri bu qədər diqqət və gözəlliklə sınaqdan keçiriləndə yan-d vr mizd  olan və ürəyi Amerikanın, sionist rejimin əlindən qan aėlayan bir çox azadlıqsev r millətlər də sevinir. Biz onları daėıdaq v  deyək ki, bu gün artıq raket vaxtı keçib? Xeyr, raket zamanı keçməyib! Düşmən daim  z n  zəmanəyə uyğunlaşdırmaqla, hazırla maqla m  g ldur. Biz sad l vh s n  arxaya əkilib “yox” dey kmi? Necə ki, İnqilabın ilk vaxtlarında bizim F-14-l rimizi satmaq, geri qaytarmaq istəyəndə mən icazə vermədim. Xəbər tutdum ki, o zamanın müvəqqəti dövlət ba cılarından biri deyib: “Taėut rejiminin aldıėı bu F-14-lər bizim d rdimiz  yaramaz. Bəs bu F-14-ləri neyləyək? Geri qaytaraq”. O zaman biz  z m vqeyimizd  durduq, səs-küy saldıq, danışıqlara getdik, əks t r fl   z- z  gəldik. Bu işi görməyə cürət etmədilər. İstəyirdilər ki, geri qaytarsınlar. Bir müddət ötdü, İran-İraq müharibəsi meydana çıxdı, bizə hücum etdilər. O zaman məlum oldu ki, əlimizdə olan həmin vasitələrə, həmin F-14-lərə, F-4-lərə v  sair y  n  qədər ehtiyaclıyıq. Bu gün də bəziləri həmin havanı oxuyurlar ki, “raket nədir, raketl rl  neyl y c yik? Z man  raket z man si deyil”. Bəs nə z man sidir? Bu gün hər şeyin z man sidir. Müzakirənin də zamanıdır. G r k danışıqlarda da güclü olasan, elə danışıq aparasan ki, sonra bizi aldatmasınlar. Biz danışıqlar apararaq, bunu kaėızlara k c r k, yazaq, imzalayaq, sonra onlar  z də elə bir iş görsünlər ki, axırda embarqo aradan qaldırılmasın, ticarət  z yoluna düşməsin! Görünür ki, burada bir problem var. Biz qoymamalıyıq ki, bu problemlər yaransın. G r k o sahl rd  də  z m z  g cl ndir k.  lk daxili iqtisadiyyatda da h m ninin. Biz “ m li tədbirlər” dedik. ) Danışmaq yetər. “İki yüz dəfə danışmaq yarım hərəkətin tayı olmaz”. Çox təkrar edəndə və ardıcıl “müqavimət iqtisadiyyatı” deyəndə söz

kəsərdən düşür. Yəni bir şey çox təkrar olanda yorğunluq yaradır. Əməl edək. Məqsədim budur ki, ölkənin ehtiyacı vardır.

دفتر مقام معظم رهبری
www.leader.ir

Bunlar məsələnin yalnız bir tərəfidir. Xalqın inamını sarsıtmaq üçün düşmənin gördüyü işlər və etdiyi səylər də məsələnin başqa tərəfidir. O zaman burada siz rol oynayırırsınız, çox mühüm bir rol. Sizin hərəmi qoruyanları müdafiə etməyiniz də çox dəyərli işdir. Oxunan şeirlər, danışılan sözlər – bunlar çox qiymətlidir, bunda şübhə yoxdur. Necə ki, müqəddəs müdafiə dövründə deyilən şeirlər, oxunan nəğmələr xeyli təsirə malik idi. Şübhəsiz, bu gün də o cür təsirə malikdir. Bununla yanaşı, daha bir məsələ də var ki, onun əhəmiyyəti əgər çox deyilsə, az da deyil. Bu, gənclərin inamını möhkəmlətmək məsələsidir. Düşmən inamı sarsıtmaq istəyir – İslama inamı, İslam quruluşunun faydalı olmasına inamı, İslam quruluşunun davam etmə imkanına olan inamı. Düşmən aşkar həqiqətlərin əleyhinə də iş görür, təbliğat aparır. Bəzən aydın olan bir məsələnin əleyhinə qalxır və fırladaqla, yalanla, gözbağlılıqla öz dediyini sübuta yetirmək istəyir. İslam quruluşu yarandığı gündən bu günə kimi daim ağır hücumlara tuş gəlib – ağır hərbi, ideoloji hücumlar, embarqo və s. Eyni zamanda, İslam quruluşu bu 37 ildə inkişaf etdi, bur gün olmadı ki, inkişafdan qalsın. Hər cəhətdən inkişaf etdi, hər baxımdan güc qazandı, əzəmət qazandı. Bu gün düşmən baxıb görür ki, İnkilabın əvvəlində yaranmış o zəif və nazik fidan bu gün qollu-budaqlı bir ağaca çevrilib. “O (ağac) Rəbbinin izni ilə bəhrəsini hər vaxt verər”.⁽¹⁰⁾ Bunu gözləri ilə görürlər. Bu qədər yaşamaq, inkişaf etmək və güclənmək bacarığına sahib olan bir quruluş bundan sonra da bu cür güclü olacaq, günbəgün qüvvətlənəcək. Gələcək perspektivlər üçün nəzərdə tutduğumuz bu kimi məsələlər xəyal deyil, reallıqdır. Mən üç-dörd il bundan əvvəl tələbə gənclərə və elm insanlarına demişdim: “Siz gərək elə edəsiniz ki, əlli ildən sonra kim zamanənin elmi nailiyyətlərini bilmək istəsə, fars dilini öyrənməyə məcbur olsun”.⁽¹¹⁾ Bu, ola bilər, bu, mümkündür. Necə ki, bu on-on beş il ərzində dediyimiz elmi hərəkət və elmi inkişaf baş verdi. Gənclər çalışsalar, səy və iradə sahibi olanlar çalışsalar, bütün çətin işlər asan olar. Biz irəliləyə bilərik. Eyni zamanda düşmən gənclərimizin inamına təsir göstərməyə çalışır: “Bunun nə faydası var, alınmayacaq, xeyri yoxdur”. Bunlar düşmənim psixoloji müharibə apardığı meydanlardır və siz məddah olaraq bu meydanlarda təsir göstərə bilərsiniz, gənci ideoloji bünövrə baxımından qüvvətləndirə bilərsiniz.

Mən hərdən bəzi məddah məclislərinə etiraz edirəm. Tutaq ki, mühərrəm ongunlüyündə adam görür ki, məsələ, bir məclisdə hamı tullanıb-düşür. Bəzən mənə şəkillər gətirib göstərilir. İndi bu vasitələr çoxalıb. Əlbəttə, mənə bunlar yoxdur, amma hərdən bu şəkilləri və sairəni gətirib mənə göstərilir. Yaxşı, bunun nə xeyri var? Bunun hansı təsiri var? Bunun harası əzadarlıqdır? Mənim etirazım gənclərin emosionallığından narahat olduğuma görə deyil. Gənc emosionaldır, gənc enerji mənbəyidir, həmişə istəyir ki, enerjisini xərcləsin. Mən ona görə deyirəm ki, yer üzünün bu böyük vəzifələri kənarında qalmasın. Beş min ya on min gənc bir yerə toplaşsın ürəklərini sizin ixtiyarınıza verəndə, siz uca, ustalıqla hazırlanmış, dərin mənalı bir çıxışla onları öz işlərinin arxasınca əzmlə gedən faydalı insanlara çevirə bilərsiniz. Eləcə də, onları arzusuz, düşüncəsiz, ümitsiz, mənəvi baxımdan yoxsul insanlara çevirə bilərsiniz. Bu işi də görmək olar. Siz bu imkandan istifadə edin və həmin birinci maddəni seçin. Mənim sözüm budur.

Məddahlıq – dünya varlıqlarının ən üstünlərinin tərifidir. Onun mövzusu - dünya varlıqlarının ən üstünləri olan Əhli-beytin (ə.s) tərifidir. Ona görə də məddahlığın hörməti ucadır. Məddahlığın real mənası bundan ibarətdir. Amma siz baxın, görün, məsələ, Dibil Xüzai kimi şair “Mədarisi-ayat” qəsidəsində nə deyir? “Mədarisi-ayat” həmin qəsidədir ki, Həzrət İmam Rza (ə.s) bu qəsidəyə görə müəllifi ruhlandırmış və ona öz libasını bağışlamış, mükafat vermişdi. Bu, elə bir qəsidədir ki, əslində Abbasilər sülaləsinin taxt-tacını, Abbasilərin varlıq səbəbini sual altına alır və onları məhkum edir. Yəni sırf siyasidir. Belə deyil ki, sırf rövşəxanlıq və sırf mərsiyəxanlıq olmalıdır. Xeyir, mərsiyəxanlıq da lazımdır. Amma məhz mərsiyəxanlıqla yanaşı qərar tutan məsələ imamların (ə.s) diqqətini qazanıb. Dibilin qəsidəsi, Kümeytin qəsidəsi, o zamanın şairlərinin söylədikləri digər qəsidələr. Başqaları da bunları oxuyur və ifa edirdilər, necə ki, indi siz gözəl səslə oxuyursunuz. İstər şairin özü, istərsə də başqası gəlib qəsidəni camaat üçün oxuyurdu. Kütləvi təbliğat vasitələri bundan ibarət idi. Bu gün siz də bundan istifadə edə bilərsiniz, kütləvi təbliğat vasitələrindən yararlı və camaatı hidayət edə bilərsiniz. Mənim fikrimcə, bu, çox əsas işdir.

Məlum sözdür ki, deyirlər: “Hər elmin şərəfi o elmin mövzusunə bağlıdır”. Mövzusu daha şərəfli olan elmin özü də şərəflidir. Əgər bu fikri elmdən peşələrə inikas etdirsək, sizin peşənizin mövzusu, işiniz, söyləriniz Əhli-beyti (ə.s) mədh etmək, dinləyicilərin bəsrətini artırmaq və onları ayılmaqdır. Bu, hər şeydən üstündür, çox dəyərlidir. Bu dəyərdən istifadə edin. Allaha həmd olsun ki, məddah toplumu da çoxdur. Bu gün bura tərif gətirmiş toplum diqqətəlayiq toplumdur. Amma bütün ölkədəki məddah ifaçıların sayı bundan daha artıqdır. Allaha həmd olsun ki, bu say hər yerdə çoxdur. Elə adamlar var ki, bu işi sevirlər və bu işlə məşğuldurlar. Hər halda, bu, çox mühüm bir missiyadır. Bu missiyaya əhəmiyyət verməlisiniz. Əlbəttə, burada şairlər də mühüm rol ifa edirlər, şeir yazan şairlər mühüm rol oynayırlar. Gözəl şəkildə ifa edilməyən şeirin təsiri azdır. Siz gözəl şəkildə, yüksək səviyyədə ifa etsəniz, o zaman dinləyicidə təsir buraxar.

Ümid edirəm, Uca Allah sizə yardım edəcək, bizə də yardım göstərəcək ki, əvvəlcə öz vəzifəmizi təyin edə bilək, sonra inşaallah, onu həyata keçirək.

Allahın salamı, rəhməti və bərəkəti üzərinizə olsun.

-
- (1) Görüşün əvvəlində bir neçə məddah və şair şeir oxumaqla Fatimeyi-Zəhranın (s.ə) fəzilətlərini zikr etdilər və onu öydülər.
  - (2) “Mən la yəhzuruhul-fəqih”, 2-ci cild, səh. 613.
  - (3) Təhrim surəsi, 11-ci ayədən.
  - (4) Təhrim surəsi, 12-ci ayədən.
  - (5) “Kamilüz-ziyarat”, səh. 310.
  - (6) “Mən la yəhzuruhul-fəqih”, 2-ci cild, səh. 603.
  - (7) Vüsuqüd-dövlənin bu beytinə işarədir:
Sənin üzünü Ayla müqayisə edən səhv edib
Dedi ki, (Ay) səninlə həmtərəzidir, (bununla da) sənin qiymətini əskilti.
  - (8) Müqəddəs Məşhəd şəhərində İmam Rza (ə.s) hələminin zəvvar və xidmətçiləri qarşısındakı çıxış (01.01.1395-ci il).
  - (9) 1395-ci ilin şüarına işarədir: “Müqavimət iqtisadiyyatı: əməli tədbirlər”.
  - (10) İbrahim surəsi, 25-ci ayədən.
  - (11) Gənc alimlər Yeddinci Milli Konfransının iştirakçıları ilə keçirilmiş görüşdəki bəyanat (17.07.1392-ci il).